

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΘΑΒΩΡ

«Ἐπί τοῦ Ὄρους μετεμορφώθης καί ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί Σου, τήν δόξαν Σου Χριστέ ὁ θεός ἐθεάσαντο· ἵνα, ὅταν σέ ἴδωσι σταυρούμενον, τό μέν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δέ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σύ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τό ἀπαύγασμα».

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί

καί εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἐκκλησία περιχαρῶς ἐορτάζει σήμερον εἰς αὐτόν τοῦτον τόν τόπον τοῦ Ὄρους Θαβώρ, τήν ἀνάμνησιν τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό μέγα μυστήριον τῆς θείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Μεταμορφώσεως, τό ὁποῖον ἔλαβε χώραν εἰς αὐτόν τοῦτον τόν τόπον τῆς εὐχαριστιακῆς ἡμῶν συνάξεως, ἀποτελεῖ τρανήν μαρτυρίαν τῆς εἰς Χριστόν Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως. Ἀποτελεῖ, λέγομεν, μαρτυρίαν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως, διότι ἡ πίστις ἡμῶν ἀφορᾷ οὐχί εἰς ἀφηρημένας μεταφυσικάς καί θρησκευτικάς ἐννοίας, ἀλλ' εἰς τήν μεταμόρφωσιν τῆς ψυχοσωματικῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν φύσεως, ἡ ὁποία ἤδη ἐπετεύχθη κατά τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλ. τήν Ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ, διά τῆς καθ' ὑπόστασιν ἐνώσεως τῶν δύο φύσεων, θείας τε καί ἀνθρωπίνης. Τό μυστήριον τοῦτο (τῆς θείας Οἰκονομίας), κορυφοῦται διά τοῦ Σταυρικοῦ θανάτου καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ· τοῦ Χριστοῦ, πλέον ὡς τοῦ Νέου Ἀδάμ, τῆς ἀνακεκαινισμένης ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀψευδεῖς μάρτυρες καί Εὐαγγελισταί τοῦ μυστηρίου τῆς ἐν Χριστῷ ἀνακαινίσεως εἶναι οἱ μαθηταί καί Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ. Εἰς βεβαίωσιν καί ἀπόδειξιν τοῦ σωτηριώδους κηρύγματος τῆς δυνατότητος τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως ἐν Χριστῷ, ἀποτελεῖ τό γεγονός τῆς θείας μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐν τῷ συγκεκριμένῳ Ὄρει Θαβώρ, τό ὁποῖον ἐγένετο ὀλίγον χρόνον πρό τοῦ Σταυρικοῦ Πάθους, τοῦ θανάτου καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τό γεγονός τοῦτο τῆς Μεταμορφώσεως ἐπεσφράγισε τήν εἰς Χριστόν πίστιν τῶν Μαθητῶν καί Ἀποστόλων, ὅτι Αὐτός ὑπάρχει ἀληθῶς ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί τό ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς. Τοῦτο δέ, διότι οἱ Μαθηταί ἐγένοντο κοινωνοί τῆς θεᾶς τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ κατά τρόπον ἐμπειρικόν, μέ ἄλλα λόγια, ἐθεάσαντο, εἶδον τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ, ὅχι μόνον διά τῶν πνευματικῶν ὀφθαλμῶν, τῆς ψυχῆς, ἀλλά καί διά τῶν φυσικῶν αὐτῶν ὀφθαλμῶν, τοῦ σώματος. Ἡ θεά τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, τῆς ὁποίας κοινωνοί ἐγένοντο οἱ παρόντες Μαθηταί, Πέτρος καί Ἰάκωβος καί Ἰωάννης, δέν εἶναι ἄλλο τι κατά τήν διδασκαλίαν τῶν ἐγκρίτων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀπό τό ἄκτιστον φῶς τοῦ Θεοῦ, διότι «φῶς ἐστίν ὁ θεός» ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, δέν εἶναι ἄλλο τι παρά αἱ ἄκτιστοι ἐνέργειαι τοῦ θείου Φωτός, τοῦ Φωτός τοῦ Θεοῦ· ἰδού, πῶς διατυποῦται ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ προσώπῳ

τοῦ Χριστοῦ, ὡς φῶς σωστικόν, φῶς θεραπευτικόν, φῶς μεταμορφωτικόν, ὡς φῶς ἀναστάσεως τῆς ἡμετέρας φύσεως, τό ὁποῖον καθίσταται προσιτόν ἐντός καί διά μέσου τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, κατά τήν μετάληψιν «φῶς ἀναλλοίωτον λόγε, φωτός Πατρός ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί Σου σήμερον ἐν θαβωρίῳ» σήμερον ἐντός δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας «φῶς εἶδομεν τόν Πατέρα Φῶς καί τό Πνεῦμα φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν».

Ὁ Χριστός, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καλεῖ πάντας ἡμᾶς, νά ἴδωμεν καί ἡμεῖς τό θεῖον Αὐτοῦ φῶς, τό ἄκτιστον φῶς τῆς Μεταμορφώσεως, καί διά τοῦ φωτός αὐτοῦ νά λάβωμεν τήν βεβαίωσιν, ὅτι Αὐτός ἐστίν ὁ λυτρωτής τοῦ κόσμου, Αὐτός ἐστίν ὁ Σωτήρ ἡμῶν, Αὐτός ἐστίν ἡ ἐλπίς τῆς Ἀναστάσεως ἡμῶν.